GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. Seite 41r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

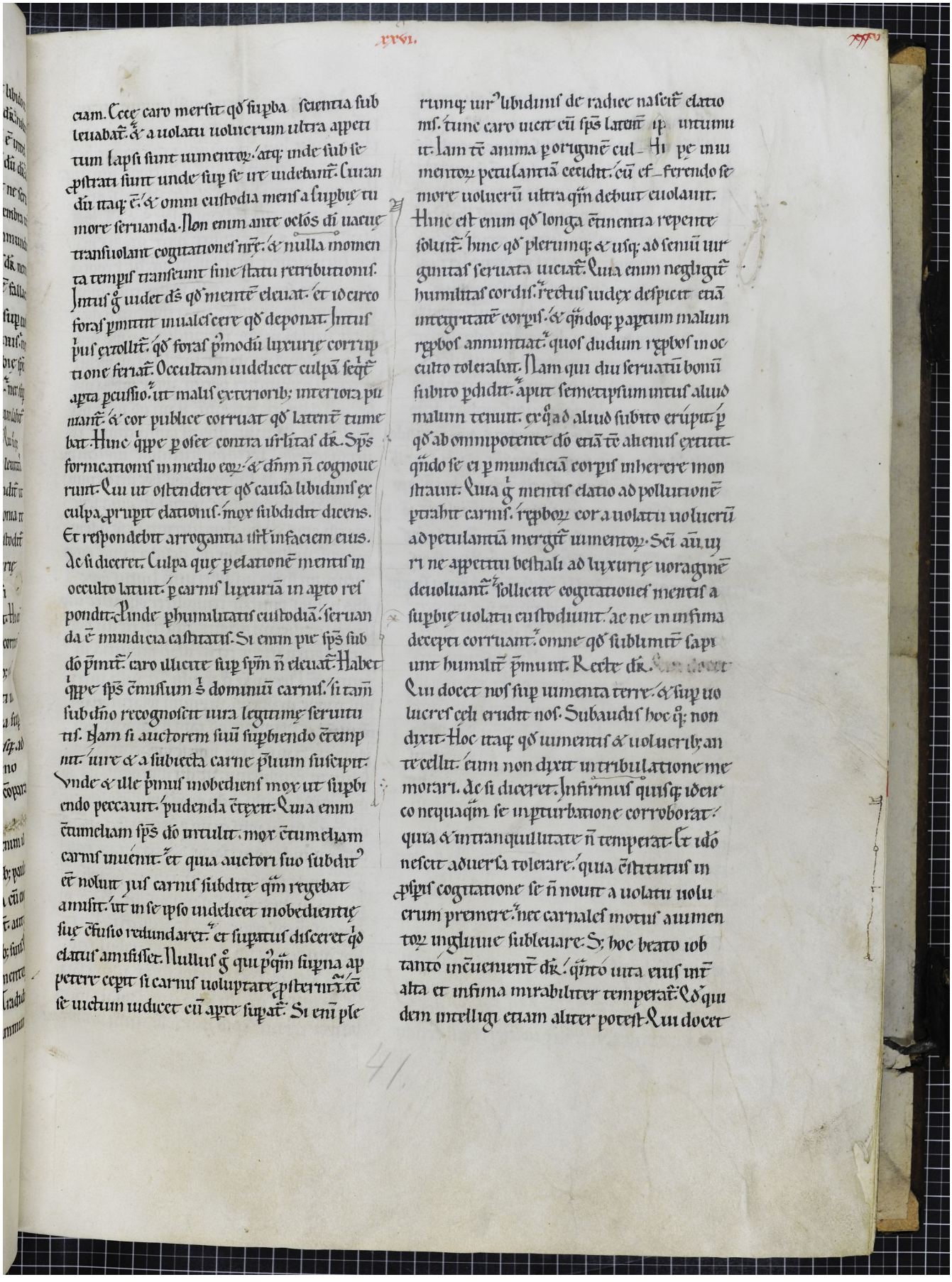

ciam. Ecce caro mersit qd̄ superba scientia sub
leuabat. & a uolatu uolucrum ultra appeti
tum lapsi sunt iumentorum. atq; inde sub se
prostrati sunt unde sup se ire uidebant. Curan
dū itaq; ē. & omni custodia mens a superbie tu
more seruanda. Non enim ante oclos dī uacue
transuolant cogitationes nr̄e. & nulla momen
ta temporis transeunt sine statu retributionis.
Intus ḡ uidet ds̄ qd̄ mentē eleuat. et id circo
foras permittit inualescere qd̄ deponat. Intus
prius extollit. qd̄ foras p̄modū luxurie corrup
tione feriat. Occultam uidelicet culpā seq̄t
apta percussio. ut malis exterioribus interiora pu
niant. & cor publice corruat qd̄ latent̄ tume
bat. Hinc q̄ppe per osee contra isrl̄itas dr̄. Sp̄s
fornicationis in medio eorum. & dn̄m n̄ cognoue
runt. Qui ut ostenderet qd̄ causa libidinis ex
culpa prupit elationis. mox subdidit dicens.
Et respondebit arrogantia isrl̄ in faciem eius.
Ac si diceret. Culpa que per elationē mentis in
occulto latuit. per carnis luxuriā in apto res
pondit. Unde per humilitatis custodiā. seruan
da ē mundicia castitatis. Si enim pie sp̄s sub
dō p̄mitt. caro illicite sup sp̄m n̄ eleuat. Habet
q̄ppe sp̄s c̄missum s̄ dominiū carnis. si tam̄
sub dn̄o recognoscit iura legitime seruitu
tis. Nam si auctorem suū superbiendo c̄temp
nit. iure & a subiecta carne p̄lium suscipit.
Unde & ille primus inobediens mox ut superbi
endo peccauit. pudenda c̄texit. Quia enim
c̄tumeliam sp̄s dō intulit. mox c̄tumeliam
carnis inuenit. et quia auctori suo subditus
ēē noluit ius carnis subdite q̄m regebat
amisit. ut in se ipso uidelicet inobedientie
sue c̄fusio redundaret. et superatus disceret qd̄
elatus amisisset. Nullus ḡ qui p̄q̄m superna ap
petere cepit si carnis uoluptate prosternitur. tc̄
se uictum iudicet cū apte superat. Si enī ple

rumq; uir libidinis de radice nascit elatio
nis. tunc caro uicit cū sp̄s latent̄ ip[illegible] intumu
it. Iam tc̄ anima per originē cul[illegible] Hi[illegible] pe in iu
mentorum petulantiā cecidit. cū ef[illegible]ferendo se
more uolucrū ultra q̄m debuit euolauit.
Hinc est enim qd̄ longa c̄tinentia repente
soluit. hinc qd̄ plerumq; & usq; ad seniū uir
ginitas seruata uiciat. Quia enim negligit
humilitas cordis. rectus iudex despicit etiā
integritatē corporis. & q̄ndoq; per aptum malum
reprobos annuntiat. quos dudum reprobos in oc
culto tolerabat. Nam qui diu seruatū bonū
subito perdidit. aput semetipsum intus aliud
malum tenuit. ex q̄ ad aliud subito erupit. per
qd̄ ab omnipotente dō etiā tc̄ alienus extitit.
q̄ndo se ei per mundiciā corporis inherere mon
strauit. Quia ḡ mentis elatio ad pollutionē
pertrahit carnis. reproborum cor a uolatu uolucrū
ad petulantiā mergit iumentorum. Sc̄i aū uiri
ne appetitu bestiali ad luxurie uoraginē
deuoluant. sollicite cogitationes mentis a
superbie uolatu custodiunt. ac ne in infima
decepti corruant. omne qd̄ sublimit̄ sapi
unt humilit̄ p̄munt. Recte dr̄. [illegible]
Qui docet nos sup iumenta terre. & sup uo
lucres celi erudit nos. Subaudis hoc q̄; non
dixit. Hoc itaq; qd̄ iumentis & uolucribus an
te cellit. eum non dixit in tribulatione me
morari. Ac si diceret. Infirmus quisq; idcir
co nequaq̄m se in perturbatione corroborat.
quia & in tranquillitate n̄ temperat. Et idō
nescit aduersa tolerare. quia c̄stitutus in
prosperis cogitatione se n̄ nouit a uolatu uolu
crum premere. nec carnales motus a iumen
torum ingluuie subleuare. Sz hoc beato iob
tanto incūuenient̄ dr̄. q̄nto uita eius int̄
alta et infima mirabiliter temperat. Qd̄ qui
dem intelligi etiam aliter potest. Qui docet

41